

ANDREA GUZEL

ROZPRÁVKY DO KAPSIČKY IV.

ISBN 978-80-560-0124-0

ANDREA GUZEL

ROZPRÁVKY DO KAPSIČKY

IV.DIEL

Grafická a technická spolupráca: Szekereš František, Tóth Ladislav
Edícia: MEA 2000 o. z.– Mladá Éra Autorov nového tisícročia

Autorské práva vyhradené
ISBN 978-80-560-0124-0

OBSAH

TRI PRIANIA.....	4
ZÁHADNÁ ŽABA.....	12
STRIEBORNÁ JEDLIČKA	26
PSÍK ALAN- ZÁCHRANCA	31
MACOCHA- BOSORKA	38
PAVÚK KAROL.....	48
KRÁSNA VALIKA.....	55
KUČERAVÁ ZUZI	66
DIEVČATKO SO SMUTNOU TVÁROU	75
ČAROVNÁ ČERVENÁ RUŽA	80
MODRÝ KABÁT	86

PREDSLOV

Malej Viktórii pribudol zase jeden rôčik, ale rozprávky ostávajú stále jej prioritou. Neustále chce počúvať a čítať nové rozprávky, a tak autorka sľúbila, že nové rozprávky budú opäť určené pre všetkých, najmä pre deti, ktoré nachádzajú v rozprávkach ponaučenie a zábavu.

V každej rozprávke je akoby opísaný kúsok zo života ľudí a zvierat. Autorka praje všetkým čitateľom veselé čítanie a najmä čas pre čítanie svojim ratolestiam, čas pre deti.

Tri priania

V jednom domčeku býval malý chlapček so svojou mamičkou. Chlapček sa volal Kristián a veľmi rád pomáhal svojej mamičke so všetkým čím sa dalo. Mali jednu kravičku iba a inak žili skromne. Kristián rád sedával na lavici pri peci a čítaval svoje rozprávkové knižky. Raz po večeri započul tiché, ale predsa počuteľné akési škrípanie. Nevidel však nič. Na druhý deň ráno po raňajkách zbadal vedľa skrinky pri zemi malú dieru. „Čo to môže byť a z čoho?“ – spytoval sa mamičky malý Kristián.

Nevedeli však prísť nato, čo by to mohlo byť. Kristián sa rozhodol, že zistí kto to alebo čo to môže byť. Večer keď mamička zaspala, sadol si na stoličku tak, aby dovidel na malú dieru v stene. Očká mu už klipkali, keď tu začul to známe škrípanie.

Uvidel niečo malé ako to rýchlo vybehlo z diery. V tom momente očka prestali byť ospalé. Kristián sa postavil a zapchal dieru. Čakal kto sa objaví. Po chvíli uvidel konečne to čudo, čo sa chcelo dostať do diery. Bola to malá myška. Pobehovala sem a tam, a keďže diera bola zatarasená, nevedela sa dostať do diery. Kristián rozmýšľal, až ho napadlo.

„Pripravím pascu pre myšku, a tak ju chytím!“ - povedal si sám pre seba.

Pripravil potichu krabicu so šnúrkou, pod krabicu dal malý kúsok chleba a čakal. Šnúrkou držal v ruke, aby mohol včas potiahnuť keď sa myška ukáže. Veru bola noc, pomaly sa chýlilo k ránu, keď tu zbadal Kristián myšku ako sa blíži ku krabici. Ešte kúsok a šup, Kristián potiahol šnúrkou a myška bola chytená.

Sadol si na krabicu, aby náhodou myška neušla. Zrazu počuje ľudský hlas.

„Prosím ťa Kristián pust' ma, prosím ťa pust' ma!“ - bolo počuť nevedno odkiaľ.

Kristián sa obzeral, ale nevidel nikoho a nič. Až keď sa to zopakovalo, zohol sa ku krabici a vtedy zistil, že hlas vychádza z krabice.

„Ale veď myšky nerozprávajú.“ - hovoril si sám pre seba.

Myška to začula a znovu prehovorila.

„Kristián, prosím ťa pusti ma, dobre sa ti odvd'ačím, splním ti tri prania!“

Kristián váhal, ale napokon sa rozhodol, že pustí myšku.

„Ale ako mi zaručíš, že skutočne dodržíš slovo?“ - spytoval sa nahlas myšky.

„Splním, čo poviem, to splním.“

A tak Kristián vypustil myšku z pod krabice a čudoval sa.

Myška sa postavila pred neho, ruky dala vbok a začala tancovať. Myslel si, že myška si z neho robí posmech.

No tak chutne tancovala, že sa len díval a díval. Keď myška dotancovala, sadla si a prehovorila.

„Milý Kristián, povedz mi aké je tvoje prvé pranie?“

Kristián sa prebral, lebo nechápal ako môže myš tancovať a začal premýšľať.

Napokon vyhŕklo z neho.

„Želal by som si, aby sme mali okrem kravičky aj iné zvieratká, ktoré by nám dávali potravu, pre mňa a mamičku a aby sme ich mali z čoho chovať.

Stále sme veľmi chudobný a naša kravička nemá toľko mliečka. To by som si želal.“

Myška sa zamyslela a luskla tri krát svojimi malými pazúrmí. Zrazu Kristián začul toľko hukotu, džavotu spoza okna z vonka. Nakukol cez okno a čo nevidí? Množstvo zvieratiek sa pohybovalo pod oknom a behalo si okolo domčeka. Sliepočky, husi, kačičky, mačička, psík, kozička, kravička, ovečka, prasiatka... a ešte ďalšie milé zvieratká.

Kristián začal skákať od radosti a pritom výskal až sa to ozývalo do hory a stadiaľ ako ozvena sa vracalo späť.

Započula to aj mamička, ktorá bola v hore a zbierala lesné plody. Tak sa otočila a vracala sa domov.

Medzitým Kristiánovi myška kázala povedať druhé pranie.

Kristián si želal, aby sa ich chalúpka síce skromná, premenila na pevný domček, aby v zime nemali zimu vnútri a nedostal sa do ich domčeka nikto cudzí.

Mamička bola na kraji hory, skadiaľ bolo vidieť na ich domček. No nevidela svoju chalúpku, ale akýsi parádny domček. Nevedela čo sa deje, a tak pridala do kroku.

Kristián si pretieral očka a bol spokojný ako myška dodržala svoje slovo. Len sa obával, aby to tak ostalo navždy, aby to všetko nezmizlo keď myška odíde preč. Veru toho sa veľmi bál a tak si dovoľil sa spýtať malej myšky.

„Myška prosím ťa, skutočne nám necháš všetko čo si želám?“

„Áno nechám, zmizne to iba v tom momente, kedy sa jeden z vás stane zlým človekom a nebude si vážiť to čo má, prestane sa starať o všetko sám. A ešte aké je tvoje posledné prianie?“

Kristián už presne vedel aké bude jeho posledné želanie. Chcel pre mamičku a pre seba zdravie a ešte mešec peňazí, z ktorého nikdy neubudne.